

Jan 3:16-17 ¹⁶“Neboť tak Bůh miluje svět, že dal [svého] jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. ¹⁷Vždyť Bůh neposlal [svého] Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby byl svět skrze něj zachráněn.

Jan 8:3-5 ³Tu [k němu] učitelé Zákona a farizeové přivedli ženu, přistiženou při cizoložství; postavili ji doprostřed ⁴a řekli mu: “Učiteli, tato žena byla přistižena při činu cizoložství. ⁵V Zákoně nám Mojžíš přikázal takové kamenovat. Co říkáš ty?”

DA – Touha věků 461.1 Ježíš chvíli hleděl na třesoucí se zahanbenou ženu a na přísné tváře hodnostářů, v nichž nebyla ani trocha soucitu. ... Četl v jejich srdcích, znal jejich charakter i život. Tito samozvaní rádoby strážcové spravedlnosti sami svedli svou oběť k hříchu, a připravili tak past, do které chtěli Ježíše chytit. (srv. TV 294.4)

Jan 8:6-11 ⁶Těmi slovy ho zkoušeli, aby ho mohli obžalovat. Ježíš se však sklonil dolů a psal prstem po zemi. ⁷Když se ho nepřestávali ptát, vzpřímil se a řekl jim: “Kdo z vás *je* bez hříchu, ať na ni první hodí kámen.” ⁸A opět se sklonil a psal po zemi. ⁹Když *to* uslyšeli, vytráceli se jeden po druhém, [*zahanbení ve (svém) svědomí,*] starší nejprve, až *tam* zůstal *on* sám a žena, která byla uprostřed. ¹⁰Ježíš se vzpřímil a řekl jí: “Ženo, kde jsou [*tvoji žalobci*]? Nikdo tě neodsoudil?” ¹¹Ona řekla: “Nikdo, Pane.” Ježíš řekl: “Ani já tě neodsuzuji. Jdi a od této chvíle již nehřeš.”

DA – Touha věků 462.1 Srdce se v ní pohnulo dojetím a ona se vrhla k Ježíšovým nohám. Vzlykala, vyjadřovala Mu svoji vděčnost a lásku a se slzami v očích vyznávala své hříchy. (srv. TV 294.9)

DA – Touha věků 462.2 Byl to pro ni začátek nového života, života v čistotě, pokoji a oddané službě Bohu. Pozvednutí padlé ženy bylo větším zázrakem než uzdravení té nejzhubnější choroby. Ježíš ji vysvobodil z duchovní nemoci, která vede k věčné smrti. Kající žena se potom stala jednou z Jeho nejvěrnějších následovnic. Odpuštění a milost Mu oplácela svou láskou, obětavostí a naprostou oddaností. (srv. TV 295.1)

DA – Touha věků 462.3 V odpuštění a povzbuzení k lepšímu životu zazářila krása dokonalé spravedlnosti v Ježíšově charakteru. Kristus hřích neomlouvá a nezmenšuje vědomí viny. Nechce odsuzovat, ale zachránit. Svět neměl pro chybující ženu nic než opovržení a výsměch. Ježíš ji však zahrnul slovy útěchy a naděje. Sám Bezhríšný se slitoval nad slabostí hříšnice a podal jí pomocnou ruku. Pokrytečtí farizeové na ni žalovali, ale Ježíš ji vyzval: **Jan 8:11** „Jdi a od této chvíle již nehřeš!“ (srv. TV 295.2)

DA – Touha věků 209.3 Nadvláda moci zla je zlomena a víra chrání člověka před hříchem. Kdo otevírá své srdce Kristovu Duchu, stává se účastníkem oné mocné síly, která vyvede jeho tělo z hrobu. (srv. TV 130.3)

DA – Touha věků 462.4 Kristův následovník se nikdy neodvrací od chybujícího člověka a nenechává jej řítit se do záhuby. Lidé, kteří rádi obviňují druhé a horlivě je pohánějí před soud, často hřeší ve svém životě víc než jejich oběti. Nenávidí hříšníka, ale milují hřích. Ježíš nenávidí hřích, ale miluje hříšníka. Takové by mělo být smýšlení všech Jeho následovníků. Křesťanská láska nespěchá s odsouzením, ráda vidí pokání, ochotně odpouští, povzbuzuje, ukazuje bloudícím cestu ke svatosti a pomáhá jim na ní vytrvat. (srv. TV 295.3)

ST – časopis Znamení doby, 23. října 1879, čl. A, odst. 8 Jeho odpuštění a soucit Mu Marie oplatila obětavou láskou a uctíváním. Když pak stála zdrcená žalem pod křížem, viděla smrtelnou bolest ve tváři svého Pána a slyšela Jeho trpké zvolání, její nitro znovu zasáhla bolest. Věděla totiž, že tato oběť je za hřích, a její zodpovědnost jako osoby, jejíž hluboká vina přispěla k utrpení Božího Syna, jí připadala opravdu velmi tíživá. Vnímal, že bolesti pronikající tělem Spasitele byly určeny jí. Krev stékající z Jeho

ran měla smazat záznam jejích hříchů. Těžký dech vycházející z úst umírajícího Krista způsobilo její přestoupení. Srdce Marie trpělo nepopsatelným zármutkem a uvědomovala si, že ani život plný sebeobětování a pokání by nedokázal dostatečně vynahradit dar života, který pro ni byl získán za tak nesmírnou cenu.

DA – Touha věků 568.1 Na Marii se lidé dívali jako na velkou hříšnici. Kristus však znal okolnosti, které formovaly a ovlivňovaly její život. Mohl v ní uhasit veškeré naděje, ale neudělal to. Pozvedl ji z jejího zoufalého stavu. Marie slyšela, jak sedmkrát vyčínil démonům, kteří ovládali její srdce i mysl, i to, jak usilovně za ni prosil Otce. Pochopila, jak hrozný je hřích vedle Ježíšovy neposkvrněné čistoty a v Jeho síle zvítězila.... (srv. TV 359.6)

DA – Touha věků 568.2 Skrze Kristovu milost měla Marie účast na božské přirozenosti. Padlá žena, jejíž mysl byla příbytkem démonů, byla přivedena ke Spasiteli. Směla s Ním být ve velmi úzkém společenství a sloužit Mu. Marie seděla u Jeho nohou a učila se od Něho. To ona Mu vylila na hlavu vzácný olej a slzami Mu smáčela nohy. Stála u kříže a následovala Jej k hrobu. Marie byla tou první, kdo přišel k hrobu po Jeho vzkříšení, a jako první zvěstovala, že Spasitel vstal z mrtvých. (srv. TV 360.1)

Marek 16:9-10 ⁹Ráno prvního dne týdne, když Ježíš vstal, ukázal se nejprve Marii Magdalské, od níž kdysi vyhnal sedm démonů. ¹⁰Ona šla a oznámila to těm, kteří byli s ním a kteří teď plakali a truchlili.

DA – Touha věků 568.3 Ježíš zná situaci každého z nás. Možná si řekneš: Jsem hříšný, velmi hříšný. A může to být pravda. Čím jsi však horší, tím více potřebuješ Krista. On nikoho, kdo lituje svých hříchů, neodmítne. Nikomu nepřipomíná, co o něm ví, ale každého zkroušeného člověka povzbudí. Odpustí všem, kdo k Němu přijdou s touhou po odpuštění a proměně.... (srv. TV 360.2)

DA – Touha věků 568.5 Ježíš každého, kdo se k Němu utíká, povznáší nad všechna obvinění a pomluvy. Takové lidi pak nemůže nikdo, ani zlý anděl, obžalovat. Kristus se s nimi spojuje svou božskou i lidskou přirozeností. (srv. TV 360.4)